

Svend Haugaard (RV):

Jeg kan også bedst lide den rolige stemmeføring, deri er jeg da i hvert fald enig med ministeren. Men der må være noget, både ministeren og hr. Robert Pedersen har misforstået. Hr. Robert Pedersen sagde, at vi ville skubbe det andet ud. Jeg tror, det ville være klogt at læse referatet af forhandlingerne her, når det kommer, så vil hr. Robert Pedersen opdage, at jeg ganske udtrykkeligt sagde, at vi også lagde stærkt vægt på de almenkulturelle og sociale opgaver og mente, det var vigtigt, at de blev tilgodeset. Men det kan ske — og det anviste jeg — ad en anden vej, nemlig ved at tage det direkte af den statsafgift, som på 2 år stiger 25 mill. kr. — og for min skyld meget gerne, hvis man vil være sikker på, at det ikke skal igennem finansudvalget hver gang — tage det som en direkte procent af dette statsprovenu. Det skulle det være muligt at lovgive om. Eller også — som jeg også anviste — kunne man forøge overskuddet ved at ændre statsafgiften, hvorved man fik et større samlet beløb at fordele af; så kunne man tage en ny fordelingsnøgle med faste procenter, blot på den måde, at der bliver det samme beløb til idrætsorganisationerne og de idébestemte organisationer. Det er en mulighed, og den anviste jeg. Derfor er det ganske ukorrekt, som hr. Robert Pedersen sagde heroppefra for lidt siden.

Endelig hvad angår spørgsmålet om de betydelige forøgelse til de idébestemte organisationer: de afhænger i høj grad af, hvordan § 105 i fritidsloven bliver udformet i fremtiden, og det ved man jo indtil videre ikke noget bestemt om.

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu tillægger ministeren stemmeføringen en vis betydning. Jeg finder det ønskværdigt, om man også her i dette ting kunne engagere sig og ikke bare være koldt saglig over for et hvilket som helst problem, som fremlægges. Selvfølgelig skal man helst være saglig, men alligevel kan man vel nok engagere sig, hvis spørgsmålet interesserer én, og ikke bare koldt notere sig, at sådan er det, og hvis det kan ændres, er det udmærket. Jeg mener, man må have lov til at markere stærkt — også med stemmeføringen — at dette eller hint kan man under ingen omstændigheder være med til at gennemføre.

Nu spurgte skatteministeren, hvad jeg mente med en knytænve mod det idébestemte ungdomsarbejde. Når ministeren siger, at der tildeles dette arbejde betydelig flere summer end hidindtil, må jeg lige gøre ministeren opmærksom på, at efter bortfaldet af de andre tilskud, man får, bliver der 200.000 kr. tilbage, ikke 5 flade øre mere. Det andet kan man ikke regne med i fremtiden, og så bliver der 200.000 kr. mere til dette arbejde.

Med hensyn til ensretningen må jeg gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at det ønsker jeg ikke at tillægge ministeren, men man kunne tro, at det var målsætningen, idet man vil flytte det over på det kulturelle område, hvor ministeren eller regeringen har større indflydelse på, hvem der får det, selvfølgelig senere tilstillet finansudvalget. Hvis man vil have denne tildeling områdevis, kan man sige: disse er værdige til det, for de har en bestemt politisk målsætning, de skal have tilskud, andre skal ikke. Men hvis det ikke var anført, og hvis man i hvert enkelt tilfælde ville undersøge, hvem der skal have tilskud, har vi ikke spor imod, at man også afsætter et beløb på dette område, men der må være en ligelig fordeling. Når man ned sætter et idrætsudvalg og det fremkommer med en betænkning, hvori man fremstiller en fordelingsnøgle, som accepteres af alle, er det ikke rimeligt, at vi her gør os kloge og siger: dette område skal skæres ned, for det ønsker vi ikke at støtte så meget som andre områder.

Vi vil gerne være med til at snakke om, hvorvidt vi skal bruge nogle af de øgede statsindtægter, som fremkommer ved tipning, til det kulturelle område, men vi vil ikke være med til at skære én øre ned af det, som lå i betænkningen med hensyn til det idébestemte ungdomsarbejde.

Camre (S):

Jeg skal først til beroligelse for hr. Brixtofte, som oplyste, at han talte på hele venstres vegne, sige, at når jeg som socialdemokratiets ordfører taler her i dag, er det naturligvis også efter en enstemmig beslutning i den socialdemokratiske gruppe med hensyn til indholdet af, hvad jeg siger.

Jeg tror, det var Storm P., der på et tidspunkt sagde, at intet kommer af intet, undtagen lommeuld. Det finder jeg grund til at